

РЕШЕНИЕ

№ 89

гр. Асеновград, 08.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Мария Ат. Терзиева

при участието на секретаря Йорданка Ст. Тянева
като разгледа докладваното от Мария Ат. Терзиева Гражданско дело №
20215310101142 по описа за 2021 година

Иск с правно основание чл. 557 от Кодекса за застраховането (чл.228 от КЗ отм.)
вр.чл.45 и чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът “Гаранционен фонд” твърди, че на 08.06.2017 г. в село Ягодово, обл. Пловдив, лек автомобил „Форд Екскорт“ с рег.№ РВ 2561 ВХ, управляван от ответника ИВ. Ф. Й. е реализирал ПТП, които е управлявал автомобила неправооспособен и след употреба на алкохол. Същия не е пропуснал правомерно преминаващия л.а. "Шевролет Калос" с рег. № РВ 8964 АН, като виновен е причинил ПТП-то и нанесъл имуществени вреди на посочения автомобил. Ответникът И. Й. е управлявал автомобил, без действаща задължителна застраховка „ГО“. На осн.чл.557 от КЗ ищецът е изплатил по щета № 110758/12.10.2017 г. обезщетение за имуществени вреди в размер на 2 153.68 лв. за увредения от ПТП-то автомобил на собственика А.К.А.. Поканил е ответника да възстанови изплатено от ГФ обезщетение, но и до днес ответника не е погасил задължението. Ето защо моли да се постанови решение, с което да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата 2153.68 лв., представляващо изплатено от ГФ застрахователно обезщетение по щета № 110758/12.10.2017 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на ИМ в съда до окончателното им изплащане. Ангажира доказателства, претендира направените по делото разноси. Заявява, че в зависимост от отговора на ответника ще ангажира и други доказателства.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК не е постъпил отговор от ответника ИВ. Ф. Й., постъпил е отговор от назначения ме особен представител адвокат А.. Същия оспорва иска, твърди че представените му доказателства са нечетливи. Заявява, че за да бъде ангажирана отговорността на ответника, следва да бъдат доказани твърденията на ищеца: че ответника е бил неправооспособен, че е управлявал автомобил след употреба на алкохол и без сключена застраховка „ГО“, че същия е виновен за реализираното ПТП и посоченото обезщетение е изплатено. Моли предявения иск да бъде отхвърлен. Не ангажира доказателства.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

От представените по делото доказателства се установява, че на 08.06.2017 г. около 00.10 ч. в село Ягодово, обл. Пловдив, ответникът ИВ. Ф. Й.а е управлявал лек автомобил марка „Форд ескорт“ с рег.№ РВ 2561 ВХ, по ул.„Мизия“, при предприемане на маневра ляв завой не пропуска правомерно движещия се л.а. "Шевролет Калос" с рег.№ РВ 8964 А - собственост на А.К.А. и реализира ПТП. За произшествието е бил съставен констативен протокол за ПТП от 08.06.2017 г. Протоколът за ПТП е съставен след посещение от длъжностното лице на мястото на произшествието, този документ е официален удостоверителен по смисъла на чл.179 ГПК (в същия са удостоверени факти от длъжностното лице, които лично са възприети при посещението на ПТП-то), поради което в свидетелствата си част документът обвързва съда с материална доказателствена сила (в този смисъл са Решение № 24/10.03.2011 г. на ВК по т.д.№ 444/2010 г. – постановено по реда на чл.290 ГПК). Материалната доказателствена стойност на този документ не е оборена от ответника, протоколът за ПТП е подписан от виновния водач, без забележки и възражения. По случая е било образувано административно-наказателство производство, чрез съставяне на АУАН на виновния водач и издаване на наказателно постановление, именно за извършеното виновно нарушение от лицето. Постановлението е влязло в сила, тъй като не е било обжалвано от същия, поради което следва да се приеме, че той се е съгласил с констатациите в него и те могат да се ползват като доказателства за неизгодни нему факти. Или е налице влязъл в сила административен акт относно въпросното деяние, отразено в протокола за ПТП, поради което съдът е обвързан да приеме, че такова нарушение от ответника действително е било съществено.

Срещу ответника е образувано ДП 254/2017 г. по описа на V-то РУ ОД МВР Пловдив, от РП Пловдив е внесен обвинителен акт в РС Пловдив, и образувано НОХД № 4029/2017 г., по което е сключено споразумение, с което ИВ. Ф. Й. е признат за виновен за престъпление по чл.343 „б“ ал.1 от НК, за това че на 08.06.2017 г. в село Ягодово, обл. Пловдив е управлявал лек автомобил марка „Форд ескорт“ с рег.№ РВ 2561 ВХ, с концентрация на алкохол в кръвта си над 1.2 на хиляда – а именно 2.62 на хиляда, установено по надлежния ред с техническо средство „Дрегер Алкотест 7510“. За извършеното от същия престъпление му е определено и наложено наказание при условията на чл.54 ал.1 от НК: „Лишаване от свобода „ за срок от 1 година и четири месеца и глоба в размер на 600 лева, като на осн.чл.66 ал.1 от НК е отложено изпълнението на наказанието за срок от три години. Съгласно чл.300 ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд (в това число и сключеното споразумение, което е приравнено на присъда) е задължително за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговото противоправност и виновността на дееца. Тук следва да се съобрази обстоятелството, че не е установено водачът на увредения автомобил А.К.А. да е извършил нарушение на правилата за движение. Същият се е движил по път с предимство със съобразена скорост. Той не е бил длъжен и не е могъл да предвиди неправомерното поведение на водача И.Й., които е нарушил подробно посочените правила за движение по пътищата. Това означава, че той няма вина за настъпване на пътно-транспортното произшествие, а това е необходима предпоставка, за да носи отговорност за причиняване на вредоносния резултат и обезщетяване на претърпените вреди.

Виновният водач, в нарушение на чл.260 от КЗ /отм./ е управлявал автомобил, за които не е имал сключена задължителна застраховка „гражданска отговорност“, валидна към датата на ПТП-то, която би покрила причинените от него вреди на трети лица. В тази насока, по делото е представена Справка, изготвена от Гаранционния фонд, от базата данни на Информационния център към ГФ, от която е видно, че управляваният от ответника лек автомобил „Форд ескорт“ с рег.№ РВ 2561 ВХ, към датата на настъпването на ПТП 08.06.2017 г. няма застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Настоящият съдебен състав приема, че при доказателствена тежест за ответника, съгласно чл. 154 ал. 1 от ГПК, по делото не са налице доказателства, че към датата на ПТП е била налице действаща застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. В тази насока, следва да се посочи, че документът – Справка, изготвена от ГФ въз основа на данните от Информационния център към него, създаден съгл. чл. 292 от КЗ/отм./, до доказване на

противното, удостоверява застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, началната и крайната дата на покритието..., съгласно разпоредбата на чл. 295 ал. 7 от КЗ/отм./, т.е. документът, в случая издадената Справка от ГФ, въз основа на данни от ИЦ, има формална и материална доказателствена сила на официален документ, придадена от закона, по смисъла на чл. 178 ал. 1 от ГПК.

Поради всичко описано по-горе „Гаранционен фонд“ на осн.чл.288 ал.1 т.2 б“а“ от КЗ /отм./ е изплатил обезщетение, за причинените от ответника имуществени вреди, в размер на 2 153.68 лева на А.А., с преводно нареждане от 01.12.2017 г. Установява се също така, че през 2018 г. ищецът е поканил ответника да възстанови изплатеното обезщетение, но последният не е направил това /поканата от същия е получена на 13.03.2018 г./.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да се приеме, че ответникът е управлявал МПС, без сключена застраховка „гражданска отговорност“, която би покрила причинените от него вреди на трети лица. Налице са предпоставките, визириани в разпоредбата на чл.288, ал.1, т.2, б.“а“ КЗ/отм./, съгласно които „Гаранционният фонд“ изплаща обезщетения по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, за нанесени неимуществени вреди, когато виновният водач няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Поради което са налице и предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл.288, ал.12 от същия кодекс след изплащане на обезщетението фондът да встъпва в правата на пострадалото лице до размера на платеното обезщетение по ал.8. От материалите по делото и по-конкретно от Платежно нареждане от 01.12.2017 г. се установи по безспорен начин, че „Гаранционният фонд“ е заплатил на А.А. сумата от 2 153.68 лева, представляваща обезщетение по щета № 110758/2017.

„Гаранционният Фонд“ е изплатил обезщетение на пострадалото лице по застраховка „Гражданска отговорност“, с оглед на това, че причинителят на вредата - ответник по настоящото дело, не е имал застраховка. След изплащане на посоченото обезщетение ГФ встъпва в правата на увреденото лице, до размера на платеното. В този смисъл ответникът дължи на „Гаранционния фонд“ заплатеното от него, на увреденото лице обезщетение за имуществени вреди в размер на 2 153.68 1 лева. Или изложеното обосновава правото на „Гаранционния фонд“, изплатил застрахователното обезщетение да предяви регресен иск срещу виновния водач, доколкото са налице всички изискуеми предпоставки за приложение разпоредбата на чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, а именно: причинната връзка между нанесения вредоносен резултат и противоправното поведение на ответника, липса на валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по отношение на управлания от ответника автомобил и заплатено застрахователно обезщетение на третото лице.

Предвид на гореизложеното искът за заплащане на сумата 2 153.68 лева се явява доказан по основание и размер и като такъв следва да бъде уважен. В тежест на ответника е да установи изпълнение на това парично задължение, но по делото не се релевираха доказателства за това, поради което и предявеният иск за заплащането му следва да се уважи изцяло, като основателен и доказан по размер.

На осн.чл.86 ЗЗД, следва да се присъди и законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на иска – 02.06.2021 г., до окончателното изплащане на сумата, които се явява основателен и следва да се уважи изцяло.

На основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер общо на 466.15 лева, за заплатена държавна такса и хонорар за назначения ОП на ответника.

Мотивиран от гореизложеното съдът

РЕШИ.

ОСЪЖДА ИВ. Ф. Й., ЕГН ***** от ..., да заплати на „Гаранционен фонд“, със седалище и адрес на управление град София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.4, представляван от изпълнителните директор М.К. и С.С. заедно, сумата от **2 153.68 лева** (две хиляди сто петдесет и три лева и шестдесет и осем стотинки), представляваща изплатено на 02.12.2017 г. обезщетение на А.К.А. за имуществени вреди, причинени при пътно-транспортно произшествие на 08.06.2017 г. в село Ягодово, обл. Пловдивска, изразяващи се в повреди на лек автомобил л.а. "Шевролет Калос" с рег.№ РВ 8964 А Н, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва от датата на подаване на исковата молба 02.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **466.15 лева** (четиристотин шестдесет и шест лева и петнадесет стотинки), направени по производството разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____